

under eventuelle Misbrug, er et Angreb paa Menneffeslægten's Ære og særlig paa de enkelte Ørene af Menneffeslægten, som ere inddragne under den enkelte Lov. Men naar vi i det hele maa gaa ud fra, at Menneffer ikke ere usejlbare, synes jeg ikke, der er Anledning til at mene, at den Regel, der her i dette særlige Forhold ønskes givet, er en Undtagelsesbestemmelse; nej, dette Forhold maa gaa ind under det almindelige Raisonnement, efter hvilket man overhovedet giver offentlige Forhold en bestemt Ordning, og jeg fastholder fremdeles, at her ikke er Tale om at vise Mistillid til nogen enkelt Samsunds-klasse, selv om jeg i Udvalget har hørt Tale om baade det ene og det andet Tilfælde — foruden det, der her har været Tale om — hvor der har været Ulemper med Hensyn til disse Forhold, om end ikke Tilfælde, der have været saaledes officielt dokumenterede, at man deraf definitivt kunde slaa fast, at der var stet Misbrug; men det har dog været Erfaringer, man i forskellig Retning har ment at have gjort. Dagsordenen har da, som sagt, intet med Undtagelsesbestemmelser at gøre. Det er blot en Udtalelse, i hvilken man lægger Vægt paa, at saadanne Foranstaltninger træffes, som god Orden kræver, inden der endnu kan være Tale om, at noget stærkt Forhold har gjort sig gældende, og netop for at det ikke skal indtræde. Jeg anbefaler vedblivende at vedtage Indstillingen, saaledes som den foreligger fra Udvalgets Haand.

Berntsen: Det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) bebrejdede mig, at jeg ikke havde henbendt mig til Udvalget, der havde behandlet denne Sag og meddelt nogle Oplysninger, der kunde være af Interesse. Jeg maa i den Anledning gøre opmærksom paa, at jeg ikke har haft den Ære at være Medlem af det paagældende Udvalg; der har altsaa ingen Anledning været for mig til at bankte paa hos det nævnte Udvalg, der heller ikke har haft Bud efter mig. Men angaaende den Bemærkning, det ærede Medlem gjorde, nemlig at han er imod denne Sag, fordi Dagsordenens Vedtagelse kunde fafte en Skygge paa den Klasse Menneffer, her er Tale om, vil jeg sige, at jeg er fuldstændig uenig med den ærede Rigsdagsmand i denne Betragtning, og jeg vil blot henlede hans Opmærksomhed paa, at hver Gang der ved Lov træffes Bestemmelser, der vedrøre kommunale Bestillingsmænd, Brandhysmænd, Vandhysmænd, Hegnshysmænd o. s. v., sætter man ind i disse Love Straffebestemmelser for disse Menneffer, for saa vidt de

gøre sig skyldige i Misbrug. Her i denne Lov har man en anden Samsunds-klasse for sig. I det man taler om Arbejder, som udbydes offentlig, forhandler man om Entreprenører, som staa i Forbindelse med disse Arbejder, og hvad er saa naturliggere, end at man, naar der er Tale om at gøre noget for at ordne disse Forhold, da, saa vidt muligt, gør fra Administrationens Side, hvad man kan, for at hindre mulige Misbrug. Andet gør man ikke her, og andet har man ikke gjort i de andre Love, jeg nævned. Jeg tror ikke, at de Mænd, der have offentlige Tillidshverv, kommunale Tillidshverv, kunne føle sig fornærmede, fordi der i Loven findes en eller anden Straffebestemmelse vedrørende dem, der begaa Forseelser.

N. Andersen (Tisted Amts 3dje Valgkreds): Jeg tror dog ikke, at det gaar an, som det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) vilde gøre, umiddelbart at jevnføre et Forhold, hvor det offentlige forlanger sine Interesser varetagne og sætte visse Straffebestemmelser for de paagældende Bestillingsmænd, hvis de ikke varetage den Pligt, som paalægges dem, med et Forhold, som er et aldeles privat Forhold, et Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg tror ikke, at det gaar an at stille dem sammen, som om det var et og det samme. Den ærede Ordfører kan, saa længe han vil, paastaa, at det ikke er nogen Undtagelsesbestemmelse. Det er og bliver dog en Undtagelsesbestemmelse, al den Stund det er klart og uimodsigeligt, at ikke alle Menneffer ere Entreprenører, men at det kun er en forholdsvis ringe Del af vort Samsund, der bærer denne Benaevnelse. Og da de Foranstaltninger, som det Forslag her tilsigter, kun omfatter Entreprenørerne og kun falde dem til Last, er det indlysende, at det er en Undtagelsesbestemmelse, og det kan ikke blive andet; det maa den ærede Ordfører give mig Ret i. Men lige saa uimodsigelig er det, at der ingen Trang er til denne Foranstaltning, og at der ingen Berettigelse er til at træffe den. Det synes endogjaa at være meget tvivlsomt, om de to Tilfælde, som ere nævnte her, det ene af det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) og det andet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), kan komme ind under Forslagets Bestemmelser, thi i det ene Tilfælde drejede det sig, som det underhaanden er blevet oplyst for mig, om et kommunalt Arbejde, som aldeles ikke kan falde ind herunder, og i det andet Tilfælde, som det